

Sygn. akt III C 264/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Marta Sawicka-Grab

Protokolant:sekr. sądowy Agnieszka Dunaj

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w P.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej P. P. ul. (...) w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej P. P. ul. (...) w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 2195,07 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III C 264/16

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 26 czerwca 2016 r. powód (...) S.A. z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej P. P. ul. (...) z siedzibą w S. kwoty 2.195,07 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód zawarł z pozwaną umowę o świadczeniu usługi kompleksowej, na mocy której zobowiązał się do sprzedaży energii elektrycznej i dystrybucji a pozwana zobowiązała się do odbioru energii oraz terminowej zapłaty należności.

Powód po zakończeniu każdego okresu rozliczeniowego wystawiał pozwanej faktury VAT, a w przypadku nieterminowego regulowania płatności również noty odsetkowe. Powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 2084,51 zł z terminem płatności 18 maja 2015 r. Dodatkowo powód obciążył pozwaną skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 110,56 zł obliczoną po dniu płatności faktury do dnia poprzedzającego sporządzenie pozwu. Pomimo wezwania, pozwana należności nie uregulowała.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się na rozprawę w dniu 2 sierpnia 2016 r.

W toku postępowania powód nie modyfikował swego stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 2015 r. pozwana Wspólnota Mieszkaniowa P. P. ul. (...) zawarła z powodem (...) S.A. z siedzibą w P. umowę sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej na rzecz odbiorcy do miejsca dostarczenia na potrzeby obiektów : garażu, wind, ADM, przy ul. (...) w S.. Umowę zawarto na czas nieokreślony od dnia 1 lutego 2015 r. Pozwana jako odbiorca reprezentowana była przez pełnomocnika tj. (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Zgodnie z § 1 umowy sposób prowadzenia rozliczeń, standardy jakościowe obsługi odbiorców oraz zasady ustalania bonifikaty za ich niedotrzymanie zostały określone w OWU. W § 2 umowy strony określiły dwumiesięczny okres rozliczeniowy.

Dowód:

- umowy sprzedaży rezerwowej z dnia 10 lutego 2015 r. k. 21-31

Powód wystawił pozwanej w dniu 1 maja 2015 r. fakturę VAT nr (...) za miesiąc sprzedaży kwiecień 2015 r. z terminem płatności 18 maja 2015 r. na kwotę 2084,51 zł.

Dowód:

- faktura VAT (...) -33v.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione co do zasady, a oddaleniu podlegało w części odnoszącej się do terminu początkowego naliczania odsetek za opóźnienie w płatności.

Pozew został oparty na dyspozycji wynikającej z art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził spełnienia przez pozwaną zobowiązania wynikającego z umowy sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej i jej dostarczenia do obiektów.

Zawarcie i treść umowy były w przedmiotowej sprawie bezsporne. Bezsporna była również wysokość należności z tytułu sprzedaży i dostarczenia energii elektrycznej w wysokości 2084,51 zł oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w wysokości 110,56 zł. Pozwana pomimo doręczenia jej odpisu pozwu wraz z załącznikami w dniu 8 lipca 2016 r. i pomimo zobowiązania do ustosunkowania się do pozwu w terminie 14 dni, pod rygorem przyjęcia, że nie kwestionuje twierdzeń pozwu, odpowiedzi na pozew nie złożyła, jak też prawidłowo zawiadomiona o terminie (k. 52), nie stawiała się na termin rozprawy. Dlatego też Sąd przyjął w istocie za niesporne okoliczności wskazane przez powoda i materiał dowodowy zaoferowany przez powoda, uznając, że wykazał wykonanie zobowiązania po swojej stronie i niewywiązanie się z obowiązku zapłaty przez pozwaną za dostarczoną energię.

W takim stanie rzeczy powództwo należało uwzględnić, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Jedynie żądanie, co do zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu Sąd uznał za nieuzasadnione, z uwagi na fakt, że termin płatności za każdą fakturę nie wynikał z umowy, powód zaś nie przedstawił dowodu doręczenia faktury pozwanej przed wniesieniem pozwu, jak również doręczenia wezwania do zapłaty kwoty skapitalizowanych odsetek. Stosownie zaś do art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem

okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Dlatego też przyjąć należało, że doręczenie faktury pozwanej nastąpiło w trakcie trwania sprawy tj. 8 lipca 2016 r., zatem w opóźnieniu w zapłacie kwoty 2195,07 zł pozwana popadła od dnia następnego tj. 9 lipca 2016 r., co uzasadniało zasądzenie obok tej kwoty odsetek ustawowych od tego dnia.

Zgodnie z treścią art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze to, że powództwo zostało uwzględnione w całości co do roszczenia głównego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości, na które składały się : opłata sądowa od pozwu 100 zł, koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od czynności cywilnoprawnych, łącznie wysokości 617 zł. Stąd też rozstrzygnięcie jak w punkcie III sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. w punkcie IV sentencji.